

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. január 26. *

„Fellebbezés — Dömping — 501/2013/EU végrehajtási rendelet — Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott kerékpárok behozatala — A Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az e behozatalra történő kiterjesztése — 1225/2009/EK rendelet — 13. cikk — Kijátszás — 18. cikk — Az együttműködés hiánya — Bizonyítás — Egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese”

A C-247/15. P., C-253/15. P. és C-259/15. P. sz. egyesített ügyekben,

a **Maxcom Ltd** (székhelye: Plovdiv [Bulgária], képviselik: L. Ruessmann avocat és J. Beck solicitor)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

a **Chin Haur Indonesia PT** (székhelye: Tangerang [Indonézia], képviselik: T. Müller-Ibold Rechtsanwalt és F.-C. Laprévote avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli kezdetben: S. Boelaert, később: H. Marcos Fraile és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőik: R. Bierwagen és C. Hipp Rechtsanwälte)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-F. Brakeland és M. França, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban (C-247/15. P),

és

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-F. Brakeland és M. França, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

a **Chin Haur Indonesia PT** (székhelye: Tangerang, képviselik: T. Müller-Ibold Rechtsanwalt és F.-C. Laprévote avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli kezdetben: S. Boelaert, később: H. Marcos Fraile és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőik: R. Bierwagen és C. Hipp Rechtsanwälte)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Maxcom Ltd** (székhelye: Plovdiv, képviselik: L. Ruessmann avocat és J. Beck solicitor)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban (C-253/15. P),

valamint

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli kezdetben: S. Boelaert, később: H. Marcos Fraile és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőik: R. Bierwagen és C. Hipp Rechtsanwälte)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

a **Chin Haur Indonesia PT** (székhelye: Tangerang, képviselik: T. Müller-Ibold Rechtsanwalt és F.-C. Laprévote avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-F. Brakeland és M. França, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

a **Maxcom Ltd** (székhelye: Plovdiv, képviselik: L. Ruessmann avocat és J. Beck solicitor),

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban (C-259/15. P),

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. május 27-én, május 29-én és június 1-jén benyújtott három fellebbezése tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, Juhász E., C. Vajda, K. Jürimäe (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. június 2-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. szeptember 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A fellebbezéseikben a Maxcom Ltd, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2015. március 19-i Chin Haur Indonesia kontra Tanács ítéletének (T-412/13, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:163) a hatályon kívül helyezését kéri, mely ítélettel a

Törvényszék megsemmisítette a 990/2011/EU végrehajtási rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. május 29-i 501/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 153., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) 1. cikkének (1) és (3) bekezdését a Chin Haur Indonesia PT-t (a továbbiakban: Chin Haur) érintő részében.

Jogi háttér

- 2 A jogviták tényállásának idején a dömpingellenes intézkedéseknek az Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket a 2012. december 12-i 1168/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2012. L 344., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta.
- 3 E rendelet 13. cikke, melynek címe „Az intézkedések kijátszása”, a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára. Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül. A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik [helyesen: amelyek rendszerint nem tartoznak] az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait; az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását; az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók termékeiket a gyártók termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják; továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek a Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) A Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban levő intézkedések kijátszásának, ha:

- a) a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak, és

- b) az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25%-ánál, és
- c) az aláírása a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve az érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően, vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le. Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. Ennek a rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez. A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel.

A mentességet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozata alapján vagy az intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi határozat alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.

[...]"

- 4 Az említett rendelet 18. cikke a következőket írta elő:

„(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők.

[...]

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.”

A jogviták előzményei és a vitatott rendelet

- 5 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–28. pontja ismerteti. A jelen eljáráshoz szükséges részben ezen előzmények a következőképpen foglalhatók össze.
- 6 Az Európai Kerékpárgyártók Szövetsége (European Bicycle Manufacturers Association, EBMA) 2012. augusztus 14-én három uniós kerékpárgyártó nevében kérelmet nyújtott be Bizottsághoz a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2011. október 3-i 990/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2009. L 261., 2. o.) által bevezetett dömpingellenes intézkedések Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származó kerékpárimportok által megvalósuló esetleges kijátszásának a kivizsgálása iránt.
- 7 2012. szeptember 25-én a Bizottság elfogadta a 990/2011 végrehajtási rendelet által elrendelt dömpingellenes intézkedéseknek az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatala által megvalósuló esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat kezdeményezéséről és az ilyen behozatalok nyilvántartásba vételének elrendeléséről szóló 875/2012/EU rendeletet (HL 2012. L 258., 21. o.).
- 8 A Bizottság e vizsgálat megindításáról 2012. szeptember 26-án tájékoztatta a Chin Haurt, amely Indonéziában székhellyel rendelkező, az Unióba kerékpárokat exportáló társaság, és megküldte a számára az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentesség iránti kérelem nyomtatványát. A Chin Haur felkérték, hogy az említett nyomtatványt legkésőbb 2012. november 2-ig küldje vissza. A Chin Haur a választ 2012. november 5-én nyújtotta be a Bizottsághoz. A Chin Haur az ezen intézmény által megfogalmazott kérésekre az e válaszokat kiegészítő dokumentumokat küldött 2012. december 3-án és 4-én.
- 9 A Bizottság 2012. december 6-án és 7-én ellenőrző látogatást tett a Chin Haur helyiségeiben. Ezen alkalommal az utóbbi a mentesség iránti kérelem nyomtatványára vonatkozóan átdolgozott választ nyújtott át a Bizottságnak.
- 10 2013. január 28-án a Bizottság arról értesítette a Chin Haurt, hogy az alaprendelet 18. cikkét szándékozik alkalmazni. A Chin Haur 2013. február 4-én erre vonatkozóan észrevételeket terjesztett elő.
- 11 2013. március 21-én a Bizottság a Chin Hurnak, valamint az indonéz és kínai hatóságoknak megküldte az átrakodási és összeszerelési tevékenységre vonatkozó megállapításait tartalmazó általános tájékoztatót, amelyben kifejti azon szándékát, hogy a Kínából származó kerékpárok behozatalára kivetett dömpingellenes vámnak az Indonéziából származó behozatalokra való kiterjesztését javasolja. Ezen intézmény az említett dokumentumban elutasította továbbá a Chin Haur mentesség iránti kérelmét, többek között tekintettel arra, hogy a benyújtott információk megbízhatatlannak bizonyultak.
- 12 2013. május 29-án a Tanács elfogadta a vitatott rendeletet.
- 13 E rendelet (28)–(33) preambulumbekkezdésében a Tanács az indonéz társaságok együttműködésének a mértékét illetően lényegében közölte, hogy az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése alapján mentesség iránti kérelmet előterjesztő négy indonéz társaság közül csupán három esetében volt megállapítható az együttműködés, a negyedik társaság tekintetében tett megállapításokat ezért a rendelkezésre álló tényekre alapozták, az alaprendelet 18. cikkével összhangban.
- 14 Az említett rendelet (58) preambulumbekkezdésében a Tanács megállapította, hogy fennáll az Indonézia és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett megváltozása.

- 15 A vitatott rendelet (59)–(67) preambulumbekzdésében a Tanács elemezte azon kijátszási gyakorlat jellegét, amely az ezen harmadik ország és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének e megváltozását okozta.
- 16 Az átrakodási tevékenységet érintően e rendelet (61), (62) és (64) preambulumbekzdése a következőket állapítja meg:
- „(61) A kezdetben együttműködő négy vállalatból három tekintetében a vizsgálat nem derített fényt átrakodási tevékenységre.
- (62) A negyedik vállalatot illetően – a (29)–(33) preambulumbekzdésben foglaltak szerint – indokolt volt az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása. A vizsgálatból kiderült, hogy a vállalat nem rendelkezett elegendő felszereléssel, amely alátámasztotta volna az Unióba irányuló export mennyiségét a referencia-időszakban, és egyéb magyarázat hiányában megállapítható, hogy a vállalat átrakodás miatt részt vett az intézkedések kijátszásában.
- [...]
- (64) Ezért az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének értelmében – a fenti (58) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően – az Indonézia és az Unió közötti kereskedelmi szerkezet megváltozása fényében, továbbá a fenti (61) preambulumbekzdésben említett indonéz vállalattal kapcsolatos megállapítások és azon tény alapján, hogy nem minden indonéziai gyártó/exportőr állt elő és működött együtt, megerősítést nyert, hogy a Kínából származó termékeket Indonéziában átrakodták.”
- 17 Az említett rendelet (65)–(67) preambulumbekzdésében a Tanács megállapította, hogy az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének értelmében vett összeszerelési tevékenység nem volt megállapítható.
- 18 Ugyanezen rendelet (92), (96) és (102) preambulumbekzdésében a Tanács először is megállapította, hogy a hatályos dömpingellenes intézkedések kikerülésének a szándékán kívül nem áll fenn egyéb ok vagy gazdasági indok, másodszor rámutatott ezen intézkedések javító hatásainak az aláásására, és harmadszor megállapította a korábban megállapított rendes érték tekintetében a dömping fennállását.
- 19 E körülmények között a Tanács a vitatott rendelet (115) preambulumbekzdésében megállapította, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás megvalósult az Indonéziában való átrakodás tevékenységével.
- 20 A vitatott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a 990/2011 végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében kivetett 48,5%-os végleges dömpingellenes vámot a Tanács kiterjesztette az Indonéziában feladott, akár Indonéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára. Az említett rendelet 1. cikkének (3) bekezdése előírja a 875/2012 rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett ezen importokra kiterjesztett vám beszedését.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 21 A Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 9-én benyújtott keresetlevelében a Chin Haur a vitatott rendelet 1. cikke (1) és (3) bekezdése öt érintő részének a megsemmisítésére irányuló keresetet terjesztett elő.
- 22 A Törvényszék Hivatalához 2013. október 17-én benyújtott beadványában a Bizottság kérelmezte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2013. november 11-i végzésében a Törvényszék hetedik tanácsának elnöke helyt adott a Bizottság beavatkozási kérelmének.

- 23 A Törvényszék Hivatalához 2014. március 19-én benyújtott beadványában a Maxcom kérelmezte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2014. július 16-i végzésében a Törvényszék hetedik tanácsának elnöke helyt adott e kérelemnek.
- 24 Megsemmisítés iránti keresetének alátámasztása érdekében a Chin Haur három jogalapot hozott fel. Az első jogalapot az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének és 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapította. E jogalap első részében a Chin Haur a Tanácsnak a kereskedelem szerkezetének megváltozására vonatkozó megállapítását vitatta. Az említett jogalap második részében a Chin Haur a Tanácsnak a különösen a vitatott rendelet (62) preambulumbekkezdésében tett, átrakodási tevékenységre vonatkozó megállapítását vitatta. A második jogalap az alaprendelet 18. cikkének, az arányosság elvének, valamint az indokolási kötelezettségnek a megsértésén alapult, és a Tanácsnak a Chin Haur részéről tanúsított együttműködés hiányára vonatkozó megállapításai ellen irányult. A harmadik jogalap az említett rendelet 13. cikke (1) bekezdésének és az egyenlő bánásmód elvének a megsértésén alapult. Ez a jogalap a Tanácsnak a dömping fennállásával kapcsolatos megállapításaira vonatkozott.
- 25 A Tanács a maga részéről a teljes megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságát vitatta.
- 26 A Törvényszék a megtámadott ítéletben elutasította a Tanácsnak a kereset elfogadhatóságára vonatkozó érveit. A jogkérdést illetően megalapozatlanság miatt elutasította a Chin Haur által a keresetének alátámasztása érdekében hivatkozott első jogalap első részét, valamint a második és a harmadik jogalapot.
- 27 A Törvényszék azonban helyt adott az első jogalap második részének. E rész keretében a Chin Haur három kifogásra hivatkozott. Az első kifogást illetően, amely a vitatott rendelet (62) preambulumbekkezdését érintő értékelési hibán alapult, a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 81–94. pontjában elemezte a Chin Haur által a vizsgálat során közölt információkat. Megállapította, hogy ezek az információk nem tették lehetővé annak a bizonyítását, hogy a Chin Haur valóban indonéz származású kerékpár-exportőr, vagy hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében előírt kritériumoknak.
- 28 Másodszor a megtámadott ítélet 95–103. pontjában a Törvényszék azokat az elemeket vizsgálta, amelyek alapján a Tanács arra a következtetésre juthatott, hogy fennáll az átrakodási tevékenység. Az említett ítélet 95. és 104. pontjában megállapította, hogy ezen intézmény az említett elemek alapján nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy a megtámadott rendelet (62) preambulumbekkezdésében jogszerűen megállapítsa, hogy a Chin Haur az Unióba irányuló export mennyiségét tekintve nem rendelkezett elegendő termelési kapacitással, és hogy ennél fogva átrakodási tevékenységet folytatott. E tekintetben a Törvényszék ugyanezen ítélet 103. pontjában pontosította, hogy bár a Chin Haur adós maradt annak bizonyításával, hogy valóban indonéz jog szerinti gyártó, vagy hogy megfelel az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek, ebből nem következhet az, hogy átrakodási tevékenységet folytatott.
- 29 Harmadszor a megtámadott ítélet 105. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy kétségtől nem zárható ki, hogy valamennyi olyan gyakorlat, eljárás vagy munka közül, amelynek az eredeti dömpingellenes vám kivetésén kívül az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, a felperes részt vett átrakodási tevékenységben. A Törvényszék álláspontja szerint azonban abból, hogy a Chin Haur nem tudta bizonyítani azt, hogy valóban indonéz jog szerinti kerékpárgyártó, vagy hogy megfelel az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésében előírt kritériumoknak, a Tanács nem következtethetett automatikusan arra, hogy a Chin Haur átrakodási tevékenységet végzett, mivel ennek lehetősége egyáltalán nem következik az alaprendeletből vagy az ítélezési gyakorlatból.
- 30 A Törvényszék ezért megállapította, hogy az első jogalap második részének helyt kell adni, anélkül hogy szükség lenne a Chin Haur további kifogásainak vizsgálatára.

- 31 Következésképpen a Törvényszék a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését a Chin Haurt érintő részében megsemmisítette.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 32 A C-247/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Maxcom azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet az első jogalap második része tekintetében;
 - a Chin Haur által a Törvényszék elé terjesztett első jogalapot teljes egészében utasítsa el; és
 - a Chin Haurt kötelezze a jelen fellebbezési eljárás, valamint a Törvényszék előtti eljárásban való beavatkozás keretében a Maxcom részéről felmerült költségek viselésére.
- 33 A C-253/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, a Chin Haurt kötelezze a költségek viselésére, és
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli vizsgálat céljából, és a két eljárásban felmerült költségekről jelenleg ne határozzon.
- 34 A C-259/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, a Chin Haurt kötelezze a Tanács részéről a két eljárásban felmerült költségek viselésére, és
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli vizsgálat céljából, és a két eljárásban felmerült költségekről jelenleg ne határozzon.
- 35 A C-247/15. P., C-253/15. P. és C-259/15. P. sz. egyesített ügyekben benyújtott válaszbeadványában a Chin Haur azt kéri, hogy a Bíróság:
- teljes egészében utasítsa el a megtámadott ítélettel szemben benyújtott fellebbezéseket;
 - másodlagosan részben semmisítse meg a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését azokban a részükből, amelyekben e rendelkezések a Kínából származó kerékpárokra kivetett dömpingellenes vámot a Chin Haurra kiterjesztik, és elutasítják az ezen utóbbi által előterjesztett mentesség iránti kérelmet;
 - a Maxcomot, a Tanácsot és a Bizottságot kötelezze a két eljárásban felmerülő költségek viselésére, és
 - fogadjon el bármely más olyan intézkedést, amelyet megfelelőnek vél.
- 36 A Bíróság elnöke 2015. augusztus 4-i határozatával az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-247/15. P., C-253/15. P. és C-259/15. P. sz. ügyeket.

A fellebbezésekről

- 37 A Maxcom, a Tanács és a Bizottság által a fellebbezéseik alátámasztása érdekében előterjesztett jogalapok közül valamennyi a Törvényszék azon megállapításának a vitatására irányul, amely szerint a Tanács nem következtethetett arra, hogy a Chin Haur átrakodási tevékenységet folytat, mely megállapítás alapján e bíróság helyt adott a keresetnek, és részben megsemmisítette a vitatott rendeletet. Ezek a jogalapok nagyrészt fedik egymást, és alapvetően három csoportra oszthatók.
- 38 Először is a Maxcom, a Bizottság és a Tanács lényegében azzal érvel, hogy a Törvényszék az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének az alkalmazása tekintetében többször tévesen alkalmazta a jogot. Másodszor a Bizottság és a Tanács azt állítja, hogy a megtámadott ítélet esetében hiányzik az indokolás, valamint az indokolás ellentmondásos. A Tanács arra is hivatkozik, hogy a Törvényszék elferdítette az elé terjesztett tényeket. Harmadszor a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az eljárási jogait.

A felek érvei

- 39 A jogalapok első csoportja a megtámadott ítélet 95–105. pontja ellen irányul. A Maxcom, a Tanács, és a Bizottság lényegében úgy vélik, hogy e pontokban téves jogalkalmazásra került sor, mivel a Törvényszék nem alkalmazta helyes módon az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdését.
- 40 A Maxcom és a Bizottság a Törvényszékkel szemben elsősorban annak a megállapítását kifogásolja, hogy a Tanács azon következtetés alapján, amely szerint a Chin Haur nem valódi indonéz jog szerinti kerékpárgyártó, és nem végez az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerinti küszöbértéket meghaladó összeszerelési tevékenységet, nem állapíthatta meg azt, hogy a Chin Haur átrakodási tevékenységet folytat. Márpedig a Maxcom álláspontja szerint a jelen ügyre jellemzőhöz hasonló körülmények között, amelyek keretében a Chin Haur kínai származású alkatrészeket importált, és kerékpárokat exportált az Unióba annak bizonyítása nélkül, hogy termelő, vagy hogy az összeszerelési tevékenysége meghaladja az e rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében megállapított küszöbértékeket, meg lehet állapítani az átrakodások fennállását. Másodszor a Maxcom úgy véli, hogy a Törvényszék „jutalmazza” a Chin Haurt azért, amiért hiánytalan, ellentmondásos és ellenőrizhetetlen információkat szolgáltatott. Harmadszor a Maxcom közli, hogy a Törvényszék értékelése sem az alaprendelet céljának, sem a Bíróság azon állandó ítélkezési gyakorlatának nem felel meg, amely szerint a dömpingellenes vizsgálat lefolytatásával és a dömpingellenes intézkedések elfogadásával megbízott intézmények (a továbbiakban: uniós intézmények) széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek e vizsgálatok keretében.
- 41 Másodszorban a Tanács és a Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen követelte meg az uniós intézményektől annak a bizonyítását, hogy a vizsgálat tárgyát képező ország valamennyi exportáló-gyártója átrakodási tevékenységet folytat, és ezért megfordította a bizonyítási terhet. Először is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése az uniós intézményeket arra kötelezi, hogy országonkénti elemzést végezzenek, és nem egyéni exportőrönkénti elemzést, mely utóbbi elemzés az exportáló-gyártók feladata. Másodszor az ilyen értelmezés kiüresítené az alaprendelet 13. cikke (4) bekezdésének az értelmét. Harmadszor a Törvényszék a „kijátszási gyakorlat” fogalmát összekeverte annak egy megnyilvánulási formájával, az átrakodással. Negyedszer az átrakodás egyéni esetekben történő megállapításának a megkövetelése figyelmen kívül hagyja a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a kijátszás fennállásának a megállapítása tekintetében. Ötödször a Törvényszék az elé terjesztett különböző megsemmisítési jogalapok értékelése keretében nyilvánvalóan ellentmondásos értelmezést alkalmazott a „kijátszási gyakorlat” fogalmával kapcsolatban.

- 42 Harmadsorban a Maxcom, a Tanács és a Bizottság azt állítják, hogy bár a Tanácsnak az átrakodásra vonatkozó következtetései tévesek, a vitatott rendelet megsemmisítése nem igazolt. A Maxcom álláspontja szerint ugyanis a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a téves jogalkalmazás csak abban az esetben igazolja az érintett jogi aktus megsemmisítését, ha e téves jogalkalmazás hiányában a globális értékelés eltérő lett volna. Ezenfelül a Tanács és a Bizottság emlékeztet arra, hogy a megtámadott ítélet kétségbe vonja e rendelet (62) preambulumbekzdését, amely konkrétan a Chin Haurt érinti. Márpedig az említett rendelet (63) és (64) preambulumbekzdéséből az következik, hogy az Indonéziában való átrakodás fennállásának a megállapítása nem kizárólag azon a megállapításon alapul, amely szerint a Chin Haur ilyen tevékenységet folytatott. Következésképpen a Bizottság azzal érvel, hogy még ha a Tanács tévesen is alkalmazta a jogot annak a megállapításakor, hogy a Chin Haur átrakodási tevékenységben vett részt, jogosan vont le a többi indonéziai exportáló-gyártóra, valamint a kereskedelem szerkezetének a megváltozására vonatkozó bizonyítékok alapján azt a következtetést, hogy Indonéziában átrakodásra került sor.
- 43 A Chin Haur vitatja ezeket az érveket.
- 44 Először is a Chin Haur azzal érvel, hogy mivel a Maxcom, a Tanács és a Bizottság érvei a Törvényszék azon megállapítását vitatják, amely szerint nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a részéről folytatott átrakodási tevékenység fennállására vonatkozóan, ezek az érvek a Törvényszék által végzett tényértékelésre vonatkoznak, és ezért azokat elfogadhatatlanság miatt el kell utasítani.
- 45 A Chan Haur elsődlegesen először is azt állítja, hogy a Maxcom, a Tanács és a Bizottság figyelmen kívül hagyja a Törvényszék következtetéseinek a terjedelmét. A Törvényszék először is a megtámadott ítéletben annak a megállapítására szorítkozott, hogy az átrakodás fennállását érintő bizonyítási teher az uniós intézményeket illeti, valamint annak megjegyzésére, hogy a jelen ügyben ezen intézmények nem tettek eleget ennek a bizonyítási kötelezettségnek. A Tanács és a Bizottság megkísérelték ennek az eljárási szabálynak a megkerülését oly módon, hogy különbséget tettek a kijátszás országonként való értékelése és exportőrönkénti értékelése között, melyek közül a bizonyítási teher az előbbi esetében a Tanácsot illeti, az utóbbi esetében pedig az exportőrt. Ez a megközelítés a jelen ügyben irreleváns, mivel a Tanács maga egyesítette a két elemzést a vitatott rendeletben.
- 46 Másodszor a Chin Haur azzal érvel, hogy a Tanács és a Bizottság által előterjesztettekkel ellentétben a Törvényszék nem dönti el, hogy az uniós intézményeknek bizonyítaniuk kell azt, hogy minden egyéni exportáló-gyártó átrakodási tevékenységet folytat. A Törvényszék kizárólag azt követeli meg, hogy az intézmények szolgáltatassanak bizonyítékokat az állításukra, azaz, arra vonatkozóan, hogy a kerékpárokat Indonéziában átrakodják, mivel a Chin Haur által exportált kerékpárokat átrakodják.
- 47 Harmadszor a Chin Haurnak az a véleménye, hogy bár a Bíróság a Simon, Evers & Co. ítéletben (C-21/13, EU:C:2014:2154) megállapította, hogy az együttműködés hiánya esetén az uniós intézmények jogosultak egybehangzó valószínűsítő körülmények együttesét alapul venni, a jelen ügyben ezen intézmények nem rendelkeztek az átrakodására vonatkozóan ilyen körülményeggyüttessel.
- 48 Negyedszer a Chin Haur azzal érvel, hogy értelmetlen az az állítás, amely szerint a Törvényszék összekeverte a kijátszási gyakorlat fogalmát annak egyik megnyilvánulásával, azaz, az átrakodással. Ha a Törvényszék megsemmisítette a vitatott rendeletet amiatt, hogy az intézmények nem bizonyították az átrakodás fennállását, ennek az az oka, hogy az átrakodás az egyetlen olyan kijátszási gyakorlat, amely az említett intézmények álláspontja szerint Indonéziában megvalósul.
- 49 Másodszorban a Chin Haur úgy véli, hogy a Törvényszék megalapozottan semmisítette meg a vitatott rendeletet amiatt, hogy a Tanács nem állapította meg jogszerűen azon átrakodási tevékenység fennállását, amelyben a Chin Haur részt vett. A Tanács ugyanis a Maxcom, a Bizottság és a Tanács állításaival ellentétben a vitatott rendeletben semmilyen módon nem állapította meg azt, hogy a Chin Haurtól eltérő egyéb indonéz gyártók átrakodási tevékenységet folytattak. Az egyetlen megállapítás, amely a vitatott rendeletben szerepel, az, hogy a teljes kerékpárgyártás csekély hányadát képviselő

gyártók közül némelyek nem működtek együtt. Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatát tekintve semmi nem hatalmazza fel a Tanácsot vagy a Bizottságot arra, hogy pusztán egyes gyártók/exportőrök együttműködésének hiányából átrakodási tevékenység folytatására következtessenek.

A Bíróság értékelése

Az elfogadhatóságról

- 50 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – főszabály szerint – a Törvényszék által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. E mérlegelés tehát, eltekintve e bizonyítékok elferdítésének esetétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek.
- 51 A bizonyításra vonatkozóan alkalmazandó szabályok állítólagos megsértése azonban olyan jogkérdésnek minősül, amely elfogadható a fellebbezés szakaszában (2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 44. pont).
- 52 Márpedig a Maxcom, a Tanács és a Bizottság az általuk a jogalapok jelen csoportjának alátámasztásaképpen hivatkozott kifogások keretében lényegében azt kifogásolják a Törvényszékkel szemben, hogy figyelmen kívül hagyta a bizonyítási teherre, valamint az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás fennállásának a bizonyítását illetően megkövetelt szintre vonatkozó szabályokat. Következésképpen a Chin Haurnak a jogalapok jelen csoportjának az elfogadhatatlanságára vonatkozó érvének nem lehet helyt adni.

Az ügy érdeméről

– Előzetes észrevételek

- 53 A Maxcom, a Tanács és a Bizottság által a jogalapok első csoportja keretében előterjesztett kifogások közül valamennyi a bizonyítási teher és a kijátszással kapcsolatban megkövetelt bizonyítási szint kérdését érinti olyan körülmények között, amelyekre az jellemző, hogy az érintett exportáló-gyártók egy része nem működött együtt a vizsgálat során, vagy nem működött együtt megfelelő módon.
- 54 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényyszerű pontosságának, az ezen tényadatok értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 A kijátszást érintő bizonyítási terhet érintően továbbá meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint a dömpingellenes intézkedések kijátszásának a fennállása akkor bizonyított, ha négy feltétel teljesül. Először is a valamely harmadik ország és az Unió, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének meg kell változnia. Másodszor e változásnak olyan gyakorlat, eljárás vagy munka

eredményeként kell előállnia, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka nem volt. Harmadszor fenn kell állniuk olyan tényezőknek, amelyek bizonyítják, hogy az uniós ágazat tekintetében kár következik be, vagy a dömpingellenes vám javító hatásait aláássák. Negyedszer bizonyítékoknak kell rendelkezésre állniuk a dömping fennállására vonatkozóan.

- 56 E rendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottság feladata, hogy vizsgálatot indítson olyan bizonyítékok alapján, amelyekből *prima facie* megállapítható a kijátszási gyakorlat fennállása. A Bíróság ítélezési gyakorlata értelmében e rendelkezés megalapozza azt az elvet, amely szerint a kijátszásra vonatkozóan az uniós intézmények viselik a bizonyítási terhet (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. pont).
- 57 Ezenfelül az alaprendelet 13. cikkének szövegéből és szerkezetéből az következik, hogy a kijátszás fennállásának a megállapítása érdekében ezen intézményeknek globális értékelést kell végezniük, amely a kijátszásra vonatkozó vizsgálat által érintett harmadik országra teljes egészében vonatkozik. Ezzel szemben ezen intézményeknek az ilyen kijátszás bizonyításához nem kell elemezniük minden egyes egyéni exportáló-gyártó helyzetét, ez az elemzés az egyéni exportáló-gyártók feladata az e rendelet 13. cikkének (4) bekezdése alapján előterjesztett kérelmek keretében.
- 58 Az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése ugyanis azt írja elő, hogy ha a dömpingellenes intézkedések kijátszása bizonyított, ezen intézkedések többek között kiterjeszthetők a harmadik országokból származó hasonló termékek importjaira. Ezenfelül e rendelet 13. cikkének (4) bekezdése előírja annak a lehetőségét, hogy az ezen harmadik országban székhellyel rendelkező exportáló-gyártók mentességet szerezzenek abban az esetben, ha ezt kérelmezik, ha az említett intézkedések hatálya alá tartozó exportáló-gyártóval nem állnak kapcsolatban, és ha bizonyították, hogy nem valósítottak meg kijátszási gyakorlatot. E rendelkezés előírja, hogy a mentesség iránti kérelmeket kellőképpen indokolni kell.
- 59 Amint tehát azt a Tanács és a Bizottság megállapítja, az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint a dömpingellenes intézkedések kijátszása fennállásának a megállapítására vonatkozó bizonyítás az uniós intézmények részéről az említett harmadik ország teljessége vonatkozásában történik, és az egyes egyéni exportáló-gyártók feladata annak a bizonyítása, hogy a konkrét helyzetük igazolja az e rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentesség megadását.
- 60 Végezetül a kijátszás fennállásának az alátámasztásához az exportáló-gyártók által tanúsított nem megfelelő együttműködés, vagy az ilyen együttműködés hiánya esetében megkövetelt bizonyítási szint tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet egyetlen rendelkezése sem ruház a Bizottságra a kijátszás fennállásának vizsgálata keretében olyan hatáskört, amely lehetővé tenné számára, hogy arra kényszerítse a panasszal érintett gyártókat vagy exportőröket, hogy vegyenek részt a vizsgálatban, vagy hogy szolgáltatassanak információkat. A Bizottság tehát a szükséges információk szolgáltatása tekintetében az érdekelt felek önkéntes együttműködésére van utalva (2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 32. pont).
- 61 Ezen okból kifolyólag rendelkezett úgy az uniós jogalkotó az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésében, hogy ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők (2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 33. pont).
- 62 Továbbá ugyanezen rendelet 18. cikkének (6) bekezdése pontosítja, hogy ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.

- 63 Az olyan körülmények vonatkozásában, amelyek azzal jellemezhetők, hogy az exportáló-gyártók semmilyen módon nem működnek együtt, a Bíróság megállapította, hogy bár az alaprendelet és különösen 13. cikkének (3) bekezdése előírja azt az elvet, amely szerint a kijátszásra vonatkozóan az uniós intézmények viselik a bizonyítási terhet, az alaprendelet 18. cikkének (1) és (6) bekezdése, annak előírásával, hogy az érdekelt felek együttműködésének hiányában ezen intézmények a rendelkezésre álló tények alapján tehetik meg a kijátszás fennállására vonatkozó vizsgálati megállapításait, és azok a felek, akik nem működtek együtt, kevésbé kedvező helyzetbe kerülhetnek, mint ha az említett vizsgálat keretében együttműködtek volna, egyértelműen az említett bizonyítási teher könnyítésére irányul (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. pont).
- 64 A Bíróság e tekintetben megállapította, hogy az alaprendelet 18. cikkéből kitűnik, hogy az uniós jogalkotó nem kívánt olyan jogszabályi védelmet kialakítani, amely az érdekelt vagy érintett felek együttműködésének hiánya alapján közvetlenül lehetővé tenné a kijátszás fennállásának megállapítását, ezáltal mentesítve az uniós intézményeket mindennemű bizonyítási követelmény alól. Figyelemmel ugyanakkor arra a lehetőségre, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján akár végleges ténymegállapítások tehetők, illetve arra, hogy az együtt nem működő vagy csak részben együttműködő féllel szemben kevésbé kedvező bánásmódot lehet alkalmazni, mint ha együttműködött volna, az is nyilvánvaló, hogy az uniós intézmények jogosultak egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján megállapítani az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás fennállását (2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 36. pont).
- 65 Bármely más megoldás veszélyeztetné az uniós kereskedelmi védintézkedések hatékonyságát, valahányszor az uniós intézmények az együttműködés megtagadásával szembesülnek kijátszás megállapítására irányuló vizsgálat keretében (2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 37. pont).
- 66 A jelen ügyben az együttműködés hiánya nem az összes exportáló-gyártót érinti, hanem azoknak csupán egy részét. Márpedig egyrészt az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének a szövege nem akadályozza azt, hogy az intézmények egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján megállapíthassák a dömpingellenes intézkedések kijátszását abban az esetben, ha az érintett termék Unióba irányuló importjainak a jelentős részét képviselő exportáló-gyártók nem működtek együtt a vizsgálat során, vagy nem megfelelő módon működtek együtt. Másrészt a kereskedelmi védintézkedések hatékonysága biztosításának a szükségessége a jelen ügyre jellemzőhöz hasonló körülmények között szintén igazolja azt, hogy az említett intézmények jogosultak legyenek arra, hogy egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján állapítsák meg az e rendelkezés értelmében vett kijátszás fennállását.
- 67 Bár az intézmények jogosultak arra, hogy ilyen körülmények együttesét vegyék alapul, ez nem változtat azon, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében ezeknek a valószínűsítő körülményeknek annak a bizonyítására kell irányulniuk, hogy a jelen ítélet 55. pontjában ismertetett négy feltétel teljesül. A második körülmény tekintetében ezen intézményeknek olyan információkkal kell rendelkezniük, amelyek annak alátámasztására irányulnak, hogy a kereskedelem szerkezetének a megváltozása olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs.

– Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos téves jogalkalmazásról

- 68 A fenti megfontolások alapján kell megállapítani azt, hogy a Törvényszék okfejtése, amint azt a Maxcom, a Tanács és a Bizottság állítja, az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének az alkalmazása tekintetében téves jogalkalmazáson alapul-e amiatt, hogy a megtámadott ítélet 105. pontjában azt

állapította meg, hogy a Tanács nem következtethetett arra, hogy fennáll a Chin Haur által folytatott átrakodási tevékenység, majd helyt adott a keresetnek, és megsemmisítette a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését az e társaságot érintő részében.

- 69 A Maxcom, a Tanács és a Bizottság lényegében azzal érvel, hogy először is a Törvényszék állításával ellentétben a Tanács jogosan következtethetett ilyen átrakodási tevékenység fennállására abból a megállapításból, hogy a Chin Haur nem valódi indonéz jog szerinti kerékpárgyártó, és nem végez az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott küszöbértéket meghaladó összeszerelési tevékenységet. Másodszor azt kifogásolják a Törvényszékkel szemben, hogy az uniós intézményektől annak bizonyítását követelte meg, hogy a vizsgálat tárgyát képező ország valamennyi exportáló-gyártója átrakodási tevékenységet folytat, és ezáltal megfordította a bizonyítási terhet. Harmadszor azt állítják, hogy még ha a Tanácsnak az átrakodás fennállására vonatkozó következtetései tévesek is lennének, a vitatott rendelet megsemmisítése nem igazolt.
- 70 A Maxcom, a Tanács és a Bizottság ezekkel az érvekkel a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 95–105. pontjában szereplő okfejtését vitatják. A Törvényszék ezekben a pontokban megállapította, hogy a Tanács nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy a megtámadott rendelet (62) preambulumbekkezdésében megállapítsa, hogy a Chin Haur az Unióba irányuló export mennyiségét tekintve nem rendelkezett elegendő termelési kapacitással, és hogy ennél fogva részt vett az átrakodási tevékenységben. Ez a következtetés kettős megállapításon alapul. Egyrészt a Törvényszék ezen ítélet 96–102. pontjában mélyreható vizsgálatot végzett a Tanács rendelkezésére álló bizonyítékokat érintően, és e vizsgálat nyomán megállapította, hogy e bizonyítékok nem támasztják alá az átrakodások fennállását. Másrészt a Törvényszék ezen ítélet 103. pontjában megállapította, hogy a Tanács az érvelését továbbá arra alapítja, hogy a Chin Haur még annak bizonyításával is adós maradt, hogy valóban indonéz jog szerinti gyártó, vagy hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Márpedig a Törvényszék álláspontja szerint ebből a megállapodásból nem következhet, hogy a Chin Haur átrakodási tevékenységet folytat.
- 71 Először is az átrakodási tevékenység egyéni elemzésére vonatkozó követelmény tekintetében, melyet elsőként kell vizsgálni, a jelen ítélet előző pontjából az következik, hogy a Törvényszék által elrendelt részleges megsemmisítés a vitatott rendelet (62) preambulumbekkezdése tekintetében megállapított hibán alapul, amely kifejezetten azokat az átrakodási tevékenységeket érinti, amelyekben a Chin Haur részt vett. Ez a (62) preambulumbekkezdés e rendelet „Átrakodás” című szakaszában található, mely a jelen ítélet 55. pontjában ismertetett négy feltétel közül a másodikkal foglalkozik.
- 72 E szakaszban a Tanács először is a vitatott rendelet (61) preambulumbekkezdésében közölte, hogy a kezdetben együttműködő négy vállalatból három tekintetében a vizsgálat nem derített fényt átrakodási tevékenységre. Ezt követően e rendelet (62) preambulumbekkezdésében a Tanács megállapította, hogy a negyedik vállalatot, azaz a Chin Haurt illetően indokolt volt az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása. Ezenfelül kifejtette, hogy a vizsgálatból kiderült, hogy a vállalat nem rendelkezett elegendő felszereléssel, amely alátámasztotta volna az Unióba irányuló export mennyiségét a referencia-időszakban. A Tanács hozzáfűzte, hogy egyéb magyarázat hiányában megállapítható, hogy az említett vállalat átrakodás miatt részt vett az intézkedések kijátszásában. Végezetül a vitatott rendelet (64) preambulumbekkezdésében a Tanács megállapította, hogy megerősítést nyert, hogy a Kínából származó termékeket Indonéziában átrakodták. Ezzel kapcsolatban az e rendelet (58) preambulumbekkezdésében szereplő, az Indonézia és az Unió közötti kereskedelem szerkezete megváltozásának a fennállására vonatkozó megállapítást, a vitatott rendelet (62) preambulumbekkezdésében foglalt, a Chin Haurt érintő megállapításokat, valamint azt a tényt vette alapul, hogy az indonéz exportáló-gyártók közül nem mindegyik állt elő és működött együtt.
- 73 Ezzel, amint azt a főtanácsnok az indítványának az 57. pontjában hangsúlyozta, a Tanács annak bizonyítása érdekében, hogy a jelen ítélet 55. pontjában ismertetett feltételek közül a második teljesül, többek között a Chin Haurra mint egyéni exportáló-gyártóra vonatkozó elemeket vette alapul annak érdekében, hogy a teljes Indonéziára vonatkozó következtetését alátámassza.

- 74 E körülmények között a Chin Haurral egyetértve meg kell állapítani, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a vitatott rendeletet az annak (62) preambulumbekkezdését érintő szabálytalanság miatt semmisítette meg részben, nem követelte meg az uniós intézményektől annak a bizonyítását, hogy minden egyéni exportáló-gyártó átrakodási tevékenységet folytat, és nem fordította meg a bizonyítási terhet sem. A Törvényszék annak a figyelembevételére szorítkozott, hogy az átrakodási tevékenységek fennállásának az országos szintű megállapítása, amely e rendelet (64) preambulumbekkezdésében szerepel, többek között a Chin Haurt érintő, az említett rendelet (62) preambulumbekkezdésében foglalt megállapításon alapul, hallgatólagosan azt az álláspontot kifejezve, hogy a megállapítások közül az első jogellenessége a második jogellenességét vonja maga után.
- 75 Nem állapítható meg tehát, hogy a Törvényszék e tekintetben tévesen alkalmazta volna a jogot. Ilyen körülmények között a jelen jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 76 Másodszor, a Törvényszéknek a vitatott rendelet (62) preambulumbekkezdését érintő következtetéséhez kapcsolódó téves jogalkalmazást illetően ellenőrizni kell, hogy a jelen ítélet 70. pontjában említett kettős megállapítás, amelyre e bíróság e következtetést alapította, az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének a téves alkalmazásán alapul-e.
- 77 Először is igaz, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 103. pontjában megállapítja – önmagában abból, hogy a Chin Haur adós maradt annak a bizonyításával, hogy valóban indonéz jog szerinti kerékpárgyártó, és hogy megfelel az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében előírt kritériumoknak, nem következhet az, hogy e társaság átrakodási tevékenységet folytatott.
- 78 Amint ugyanis a jelen ítélet 64. és 67. pontjából következik, egyrészt nem létezik olyan jogi vélelem, amely lehetővé teszi, hogy az érdekelt fél együttműködésének a hiányából közvetlenül a dömpingellenes intézkedések kijátszásának a fennállására lehessen következtetni, és másrészt az uniós intézményeknek valószínűsítő körülményekkel alá kell támasztaniuk azt, hogy a kereskedelem szerkezetének a megváltozása olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs.
- 79 Következésképpen nem állapítható meg, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 103. pontjában foglalt következtetéséhez téves jogalkalmazás kapcsolódik.
- 80 Másodszor a Törvényszéknek a Tanács rendelkezésére álló valószínűsítő körülményekre vonatkozó megállapítását érintően a jelen ítélet 66. pontjából az következik, hogy ez az intézmény a jelen ügyben jogosult volt arra, hogy egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján állapítsa meg Indonézia szintjén az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás való fennállását.
- 81 Ugyanígy a jelen ítélet 63–66. pontjában kifejtettekkel azonos indokok miatt az uniós intézmények, amint azt a főtanácsnok az indítványának a 78. pontjában megállapította, jogosultak arra, hogy egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján állapítsák meg a kijátszás fennállását azon egyéni exportáló-gyártó esetében, aki a kijátszásra vonatkozó vizsgálat keretében nem működött együtt, vagy azt nem megfelelő módon tette.
- 82 A jelen ügyben, mivel – amint az a megtámadott ítélet 86. pontjából következik – nem vitatott, hogy a Chin Haur nem megfelelő módon működött együtt a vizsgálat során, a Tanács jogosult volt arra, hogy egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján állapítsa meg a dömpingellenes intézkedéseknek az említett vállalat általi kijátszásának a fennállását.
- 83 Márpedig a megtámadott ítélet 96–102. pontjából az következik, hogy a Tanács a vitatott rendelet (62) preambulumbekkezdésében foglalt következtetésének alátámasztása érdekében számos olyan ténybeli elemet vett alapul, amelyet a Bizottság alkalmazottai gyűjtöttek össze a Chin Haur helyiségeiben tett ellenőrző látogatás során. A Törvényszék ezen ítélet 97. pontjában konkrétan a

következő elemeket említi: a Chin Haur nem rendelkezett a szükséges gépekkel ahhoz, hogy a bejelentett mennyiséghez képest elegendő darabot gyártson; egyes munkagépek újak voltak, vagy azokat a közelmúltban valószínűleg nem használták; a Chin Haurnak sem vágó-, sem pedig hegesztőgép nem állt a rendelkezésére; e látogatás során nem volt lehetséges a fémabroncsok, valamint a fémvázak alapanyagainak a megtekintése; a Chin Haur helyiségeiben teljes kerékpárokat tartalmazó ládákat találtak, amelyeken az „indonéz termék” megjelölés szerepelt, a Chin Haur kínai beszállítójának megnevezése azonban nem, valamint találtak egyéb, vázakat tartalmazó dobozokat az eredetük megjelölése nélkül; a Chin Haur helyiségeiben megtekintett valamennyi váz beszállítóktól származott, és már le voltak festve; a Chin Haur munkavállalói a gyártási folyamatot illetően képtelenek voltak felvilágosítással szolgálni.

- 84 A Törvényszék azonban úgy vélte, hogy ezek az elemek nem bizonyítják, hogy a Chin Haur átrakodási tevékenységet folytatott, jöllehet ezen ítélet 100. pontjában elismerte, hogy bizonyos elemek, mint például az, hogy a Chin Haur kínai beszállítója sehol nem volt feltüntetve, illetve az, hogy egyes dobozok eredetmegjelölés nélküli vázakat tartalmaztak, hozzájárult ahhoz, hogy a e vállalat tényleges tevékenysége tekintetében kétségek merültek fel, amely kétségeket egyébként az is megerősíti, hogy a felperes a mentesség iránti kérelem nyomtatványában szolgáltatott számadatok igazolásával adós maradt.
- 85 Amint azt a főtanácsnok az indítványának a 81. pontjában megállapította, bár a Törvényszék a „bizonyíték [helyesen: valószínűsítő körülmény]” kifejezést használta, nem ismerte el a Tanács számára azt a lehetőséget, hogy egybehangzó valószínűsítő körülmények együttesére alapítsa a következtetését, és azt követelte meg ezen intézménytől, hogy közvetlen bizonyítékot szolgáltatson azt illetően, hogy a Chin Haur ténylegesen átrakodási tevékenységet folytatott, ami ellentétes a kijátszás fennállásának az alátámasztásához az exportáló-gyártók együttműködésének a hiánya esetében megkövetelt bizonyítási szinttel.
- 86 Következésképpen a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 104. és 105. pontjában azt állapította meg, hogy a Tanács nem állapíthatta meg a Chin Haur által folytatott átrakodás fennállását, és ezt követően helyt adott a keresetnek, megsemmisítve a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését az említett vállalatot érintő részében.
- 87 Így a jogalapok első csoportjának helyt kell adni.
- 88 A fenti megfontolásokra tekintettel a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni a jogalapok jelen csoportja keretében előterjesztett egyéb érveket és kifogásokat, vagy a jogalapok többi csoportját.

A Törvényszék előtti keresetről

- 89 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint ezen utóbbi a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi. A jelen ügyben ez a helyzet.
- 90 Mivel, amint az többek között a jelen ítélet 86. pontjából következik, a Törvényszéknek az elsőfokú eljárásban előterjesztett első jogalap második részét érintő elemzéséhez téves jogalkalmazás kapcsolódik, elemezni kell az e rész keretében a Chin Haur által előterjesztett három kifogást.
- 91 Ezeket a kifogásokat a Bíróságnak a jelen ítélet 54. pontjában felidézett azon ítélkezési gyakorlatára tekintettel kell vizsgálni, amely szerint a bírósági felülvizsgálat az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, az ezen tényadatok értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére korlátozódik.

- 92 A Chin Haur által a Törvényszék elé terjesztett első kifogás az, amelynek alapján a Törvényszék tévesen helyt adott az első jogalap második részének. Ezen első kifogás keretében a Chin Haur azt állítja, hogy a Tanács mérlegelési hibát követett el, amikor a vitatott rendelet (62) preambulumbekkezdésében azt állapította meg, hogy nem rendelkezett elegendő termelési kapacitással, amely alátámasztotta volna az Unióba irányuló export mennyiségét.
- 93 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amint az a jelen ítélet 55–66., 81. és 82. pontjában kifejtett megfontolásokból következik, az uniós intézmények bizonyítási terhét megkönnyítették, és azok ezért egybehangzó valószínűsítő körülmények együttesével bizonyíthatták, hogy a Chin Haur kijátszási tevékenységet – konkrétan átrakodást – folytatott.
- 94 Márpedig egyrészt a Törvényszék által – különösen a megtámadott ítélet 97. és 100. pontjában – megállapított ténybeli elemekből az következik, hogy több valószínűsítő körülmény is igazolta azt, hogy a Tanács kételyeket táplált a Chin Haur valós tevékenységét érintően. Ezeket a valószínűsítő körülményeket a jelen ítélet 83. és 84. pontja idézte fel. Másrészt, amint az a megtámadott ítélet 118. pontjából következik, nem vitatott, hogy a Chin Haur az Unióba nagy mennyiségű kerékpárt exportált anélkül, hogy azok eredetét bizonyítani tudta volna.
- 95 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Tanács egybehangzó valószínűsítő körülmények olyan együttesével rendelkezett, amely lehetővé tette a számára, hogy mérlegelési hiba elkövetése nélkül megállapítsa azt, hogy a Chin Haur átrakodási tevékenységet folytatott.
- 96 Ebből következően az első jogalap második részének első kifogását megalapozatlanság miatt el kell utasítani.
- 97 A második kifogás tekintetében a Chin Haur azzal érvel, hogy a Tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor kizárólag a kereskedelem szerkezetének megváltozásából az átrakodás fennállására következtetett. Ezenfelül a Tanács nem bizonyította az okozati kapcsolatot ezen átrakodás, valamint a kereskedelem szerkezetének állítólagos megváltozása között.
- 98 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a vitatott rendelet (64) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a Tanács az átrakodás fennállására nem kizárólag az Indonézia és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének a megváltozásából következtetett. Ebben a preambulumbekkezdésben a Tanács azt követően, hogy e megváltozást hangsúlyozta, azt állította, hogy azon megállapítását, mely szerint az Indonézia szintjén megvalósuló átrakodási tevékenység fennállása bizonyított, egyrészt a Chin Haurt érintő megállapításokra, és másrészt bizonyos indonéz exportáló-gyártók együttműködésének a hiányára alapítja. A Tanács ily módon eljárva a rendelet (62) és (63) preambulumbekkezdésében szereplő megállapításokból vont le következtetéseket, amint azt az említett rendelet (64) preambulumbekkezdését bevezető „[e]zért” fordulat is bizonyítja.
- 99 Márpedig amint az a jelen ítélet 95. pontjából következik, a Chin Haurra vonatkozó megállapításokhoz nem kapcsolódik semmilyen nyilvánvaló értékelési hiba.
- 100 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Tanács a jelen ítélet 55–66., 81. és 82. pontjában kifejtett megfontolásoknak megfelelően kellő egybehangzó valószínűsítő körülménnyel rendelkezett annak megállapításához, hogy Indonézia szintjén átrakodási tevékenység áll fenn, és nem alkalmazta tévesen a jogot, valamint nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát e tekintetben.
- 101 Másodszor, azt az érvet illetően, amely szerint a Tanács hibát követett el azáltal, hogy nem bizonyította az átrakodási tevékenység és a kereskedelem szerkezetének megváltozása közötti okozati kapcsolatot, elegendő annak megállapítása, hogy a Tanács a vitatott rendelet (58), (64) és (92) preambulumbekkezdésében bizonyította az Indonézia és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének a megváltozását, az Indonézia szintjén megvalósuló átrakodási tevékenység fennállását, valamint a dömpingellenes vám kivetésén kívüli más gazdasági indok hiányát.

- 102 Meg kell állapítani, hogy a gazdasági indok e hiányának a bizonyításához a Tanács főszabály szerint ellenőrzi, hogy fennáll-e valamilyen hiteles alternatív magyarázat a kereskedelem szerkezetének a megváltozására és a kijátszási gyakorlatra, ami a gyakorlatban annak a felkutatását jelenti, hogy vannak-e olyan tényezők, amelyek akadályozhatják az ezen megváltozás és a kijátszási gyakorlat közötti okozati kapcsolat megállapítását.
- 103 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 53–70. pontjában az első jogalap első része keretében elutasította a Chin Haurnak az egyrészt a Tanács által a kereskedelem szerkezete megváltozásának a fennállását érintően tett megállapítására, és másrészt az arra vonatkozó kifogásait, hogy a Tanács nem vette figyelembe a kijátszás alternatív magyarázatait. Ezenfelül a jelen ítélet 100. pontjában megállapításra került, hogy a kijátszási tevékenység fennállásának a megállapítása tekintetében nem merült fel semmilyen nyilvánvaló mérlegelési hiba. Ezen körülmények között meg kell állapítani, hogy a Tanács bizonyította az átrakodási tevékenység és az Indonézia és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének a megváltozása közötti okozati kapcsolatot.
- 104 Mindenesetre, amint azt a főtanácsnok az indítványának a 122. pontjában megállapította, semmilyen bizonyíték nem támasztja alá a Chin Haur állításait, amelyek szerint a kereskedelem szerkezetének a megváltozását Indonézia termelési kapacitásainak a megnövekedése, a kínai exportoknak a más ázsiai országok felé irányulása, vagy az is okozhatta, hogy a többi ázsiai ország – mint például Indonézia – gyártói az Unióba irányuló kínai export csökkenéséből hasznot kívántak húzni oly módon, hogy a saját piaci részesedésüket növelik.
- 105 Ennélfogva az elsőfokú eljárásban előterjesztett első jogalap második részének második kifogását megalapozatlanság miatt el kell utasítani.
- 106 E jogalap harmadik kifogását illetően a Chin Haur úgy véli, hogy egyéb bizonyítékok hiányában a szolgáltatott információkat az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében rendelkezésre álló adatoknak kellett volna tekinteni.
- 107 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egyrészt – amint arra a Törvényszék különösen a megtámadott ítélet 86. és 112. pontjában rámutat – a Chin Haur által szolgáltatott információk hiányosnak, ellentmondásosnak és ellenőrizhetetlennek bizonyultak. Másrészt a jelen ítélet 95. és 100. pontjából az következik, hogy a Tanács kellő valószínűsítő körülménnyel rendelkezett az átrakodási tevékenység fennállásának a megállapításához.
- 108 Következésképpen az elsőfokú eljárásban előterjesztett első jogalap második részének harmadik kifogását, valamint a keresetet teljes egészében el kell utasítani megalapozatlanság miatt.

A költségekről

- 109 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pereszeses felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 110 A Chin Haurt, mivel pereszeses lett, a Maxcom, a Tanács és a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell mind a T-412/13. sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.

- ¹¹¹ A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikkének (1) bekezdése – amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazni kell a fellebbezési eljárásban is – előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.
- ¹¹² Következésképpen a Bizottság maga viseli a C-247/15. P. és C-259/15. P. sz. ügyekben lefolytatott fellebbezési eljárásokhoz, valamint a T-412/13. sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljáráshoz kapcsolódó saját költségeit. Ezzel szemben, mivel a C-253/15. P. sz. ügyben a Bizottság kérte a Chin Haur költségek viselésére való kötelezését, és a Chin Haur pervesztes lett, a jelen ítélet 109. pontjában hivatkozott rendelkezésekre tekintettel a Chin Haurt kötelezni kell a C-253/15. P. sz. ügyben lefolytatott fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a 2015. március 19-i Chin Haur Indonesia kontra Tanács ítéletét (T-412/13, EU:T:2015:163) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Bíróság a Chin Haur Indonesia PT által a T-412/13. sz. ügyben az Európai Unió Törvényszéke elé terjesztett megsemmisítés iránti keresetet elutasítja.
- 3) A Bíróság a Chin Haur Indonesia PT-t kötelezi a saját költségein túlmenően a T-412/13. sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljárásban, valamint a fellebbezési eljárásokban a Maxcom Ltd és az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.
- 4) A Bíróság a Chin Haur Indonesia PT-t kötelezi a C-253/15. P. sz. ügyben lefolytatott fellebbezési eljárásban az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 5) Az Európai Bizottság maga viseli a C-247/15. P. és C-259/15. P. sz. ügyekben lefolytatott fellebbezési eljárásokhoz, valamint a T-412/13. sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljáráshoz kapcsolódó saját költségeit.

Aláírások